

den almindelige sprogbrug synes udtrykket dog ligesom udtrykket »forbryder(e)« helt overvejende kun at blive anvendt som betegnelse for personer, der har begået (én eller flere) strafbare handlinger af betydelig alvorlighed.

Med hensyn til reglerne om registreringen af strafbare forhold i strafferegistret bemærkes:

Alle (fældende) domme og bødevedtagelser for overtrædelser af *straffeloven* optages i strafferegistret.

Strafbare overtrædelser af *andre love* optages

i strafferegistret, når der pålægges højere straf end bøde. Pålægges der alene bøde, skal dommen kun optages i strafferegistret, hvis der frakendes rettigheder eller meddeles pålæg vedrørende den dømtes person.

Overtrædelse af politivedtægterne straffes alene med bøde, jfr. normalpolitivedtægtens § 59. Overtrædelser af den i besvarelsen af spørgsmål 30 formulerede politivedtægtsbestemmelse (§ 3 a) vil således ikke blive registreret i strafferegistret.

Udkast til cirkulæreskrivelse til politimestrene og politidirektøren i København.

Vedlagt fremsendes straffelovrådets og retsplejerådets betænkning om visse strafferetlige og civilretlige spørgsmål i forbindelse med arbejdsconflikter.

Betænkningen angår navnlig spørgsmålet om, i hvilket omfang de gældende strafferetlige regler vil kunne anvendes i tilfælde, hvor der foretages afspærring af en ejendom med henblik på at hindre andre i at færdes i lovligt ærinde til (eller fra) den pågældende ejendom.

Som det fremgår af betænkningen, jfr. navnlig side 38-46, vil en række af de tilfælde af afspærring, der vil kunne forekomme, være strafbare efter straffelovens § 260 om ulovlig tvang. Efter straffelovrådets opfattelse vil det imidlertid ikke være strafbart efter denne bestemmelse at opstille hindringer for indgang til (eller udgang fra) en ejendom i form af mure, hegn, træryttere eller andre fysiske genstande. Straffelovens § 260 er efter straffelovrådets opfattelse heller ikke anvendelig i tilfælde, hvor en gruppe personer har taget opstilling på en sådan måde, at de virker afspærrende *alene* ved deres massive fysiske tilstedeværelse. Det forudsættes herved, at det af hele situationen fremgår, at der i tilfælde, hvor nogen gør forsøg på at passere, ikke kan påregnes at ske andet, end at de pågældende vil blive klar over, at dette ikke kan lade sig gøre, fordi de opstillede personer står fast uden åbning for passage.

Med henblik på de sidstnævnte tilfælde, hvor straffelovens § 260 ikke kan anvendes, har

straffelovrådet overvejet, om disse tilfælde er strafbare efter bestemmelsen i normalpolitivedtægtens § 3. Som det fremgår af betænkningen side 43, er det straffelovrådets opfattelse, at denne bestemmelse må antages at omfatte de nævnte tilfælde af afspærring ved fysiske genstande eller opstilling af personer.

Det fremhæves i straffelovrådets udtalelse side 35, at den udvidede handlefrihed, som antages at gælde i forbindelse med lovlige forsamlinger og demonstrationer, ikke kan antages at være af betydning for bedømmelsen af forsamlinger m. v., der blandt andet har som direkte formål at afspærre adgangen til (eller fra) en ejendom.

Justitsministeriet er enig i straffelovrådets ovennævnte synspunkter og skal anmode Dem om at lægge den i betænkningen anførte fortolkning til grund ved anvendelsen af de nævnte bestemmelser i tilfælde af afspærring.

Særlig med henblik på bestemmelsen i normalpolitivedtægtens § 3 bemærkes, at det følger af det anførte, at denne bestemmelse ikke vil være til hinder for afholdelsen af almindelige demonstrationer. Dette gælder også demonstrationer, der bevirker kortvarigere gener, herunder mindre afbrydelser af færdslen, midlertidig afspærring af adgangen til eller fra en ejendom eller lignende, når sådanne gener ikke er et tilsigtet led i afholdelsen af demonstrationen, men alene må betragtes som en accessorisk eller typisk følge af demonstrationsdeltagernes samlede tilstedeværelse.